

Sygn. akt S – 29/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2014r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kociubiński

Sędziowie: SSA Marcin Cieślikowski

SSA Bogusław Tocicki (spr.)

po rozpoznaniu w sprawach Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygnaturach akt: **IV Kz – 569/14 i IV Kz – 666/14**

skargi **Z. R.** na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniesionej w dniu 19 sierpnia 2014r., wraz z wnioskiem o zwolnienie z opłaty od wspomnianej skargi,

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r., nr 179, poz.1843 z późniejszymi zmianami).

p o s t a n o w i ł :

I. **pozostawić bez rozpoznania skargę Z. R.;**

II. **zwołnić skarżącego Z. R. od opłaty od skargi .**

UZASADNIENIE

W dniu 19 sierpnia 2014r. Z. R. złożył w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r., nr 179, poz.1843 z późniejszymi zmianami), w której domagał się:

- 1) stwierdzenia rażącego naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki na wniosek z dnia 5 sierpnia 2014r. o wznowienie postępowania i ustanowienie adwokata z urzędu do sprawy, wskazując, że koszt skargi wynosi 2.000.000 złotych;
- 2) stwierdzenia nieważności postępowania i rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniach sądu z dnia 4 sierpnia 2014r. oraz słusznego prawa oskarżonego do wznowienia postępowania wskazując, że wspomniane orzeczenia i bezczynność sądu zamykają mu drogę do sądu i wyroku w sprawie z oskarżenia policji z pomocą ze strony adwokata oraz do rozpoznania jego zażalenia na przeszukanie oraz zatrzymanie rzeczy i osoby w dniu 11 lutego 2014r.;
- 3) zasądzenia od Skarbu Państwa sumy odszkodowania w maksymalnej ustawowo kwocie 50.000 zł określonej w art. 12 ust. 4 cyt. wyżej ustawy;
- 4) zwolnienia go z kosztów sądowych – opłaty stałej – wynikającej z art. 17 ust. 1 cyt. wyżej ustawy ze względu na trudną sytuację materialną i brak jakichkolwiek dochodów oraz pomocy z MOPS.

W uzasadnieniu skargi wnioskodawca podniósł, że orzeczenia wydane przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu na posiedzeniach w dniu 4 sierpnia 2014r. w sprawach o sygnaturach akt: IV Kz – 569/14 i IV Kz – 666/14 okazały się fałszywe, a zagadnienie wstępne, czy popełniono przestępstwo, nie zostało rozstrzygnięte przez sąd.

Jak podniósł skarżący, w dniu 18 sierpnia 2014r. zostały mu doręczone z zarządzenia Zastępcy Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego we Wrocławiu informujące o pozostawieniu bez rozpoznania wniosków o wznowienie postępowań zażaleniowych zakończonych postanowieniami Sądu Okręgowego z dnia 4 sierpnia 2014r. pod sygn. IV Kz – 569/14 i IV Kz – 666/14 o nieuwzględnieniu jego zażaleń za zarządzenia Przewodniczącej Wydziału V Karnego Sądu Rejonowego we Wrocławiu z argumentacją, że wniosek taki nie przysługuje, gdyż wznowienia postępowania można się domagać jedynie od prawomocnych orzeczeń kończących sprawę co do istoty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga Z. R. nie podlega rozpoznaniu, gdyż została złożona w dniu 19 sierpnia 2014r., a zatem po wydaniu przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzeczeń w przedmiocie postępowań zażaleniowych na posiedzeniach w dniu 4 sierpnia 2014r. w sprawach o sygnaturach akt: IV Kz – 569/14 i IV Kz – 666/14.

Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r., nr 179, poz.1843 z późniejszymi zmianami): „skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie” W świetle literalnego brzmienia cytowanego wyżej przepisu, oraz jego wykładni, zarówno doktrynalnej, jak też operatywnej (sądowej), w tym w świetle licznych judykatów Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, nie ma żadnych wątpliwości, że zwrot „w toku postępowania w sprawie” dotyczy tego konkretnego etapu postępowania, którego skarga dotyczy i może być ona wniesiona tylko do chwili zakończenia tego etapu postępowania. Jej późniejsze wniesienie jest bezskuteczne.

Termin do wniesienia skargi ma niewątpliwie charakter prekluzyjny, a zatem nie można go przywrócić (por. postanowienie SN z dnia 10 maja 2012r. sygn. KSP – 3/12 – LEX nr 1228682).

W niniejszej sprawie postępowania zażaleniowe, których dotyczy skarga Z. R. zostały zakończone w dniu 4 sierpnia 2014r. i orzeczenia wydane w wyniku rozpoznania środka odwoławczego są prawomocne (art. 426 § 1 k.p.k.). W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia, że autor skargi na przewlekłość złożył ją już po zakończeniu tego postępowania, jej rozpoznanie było wyłączone wobec zaistnienia przeszkody o formalnoprawnym charakterze, a ten fakt determinował rozstrzygnięcie o jej pozostawieniu bez rozpoznania.

Z powyższych względów należało pozostawić bez rozpoznania skargę Z. R. na przewlekłość postępowań zażaleniowych przed Sadem Okręgowym we Wrocławiu w sprawach o sygnaturach akt: IV Kz – 569/14 i IV Kz – 666/14.

Zgodnie z art. 17 ust. 3 cyt. ustawy o skardze opłatę należy zwrócić skarżącemu również w przypadku odrzucenia skargi. W niniejszej sprawie skargi nie odrzucono, bowiem ustawa z dnia 17 czerwca 2004r. przewiduje możliwość odrzucenia skargi jedynie z przyczyn określonych w art. 9 cyt. ustawy. Jednak inna forma orzeczenia, polegająca na formalnoprawnym uznaniu niedopuszczalności złożenia skargi, nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu w niniejszej sprawie art. 17 ust. 3 cyt. ustawy. Te same względy, czyli brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, które uzasadniają brak obciążania ciężarami fiskalnymi skarżącego w razie odrzucenia skargi, przemawiają za tym, aby również w przypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania ze względu na jej niedopuszczalność z mocy ustawy, sąd zwracał z urzędu wniesioną opłatę od skargi (por. postanowienie SN z dnia 9 października 2013r., sygn. akt KSP – 8/13 – LEX nr 1375236).